

Konvencija br.9. - O namještenju mornara

Opšta konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno veće Međunarodne kancelarije rada, sastavši se 15. juna 1920., odlučivši usvojiti određene predloge «kontrole pogodbi zapošljavanja mornara; nameštenja, uslova primene na mornare konvencija i preporuka prihvaćenih u Washingtonu prošlog mjeseca novembra po pitanju nezaposlenosti i osiguranja protiv nezaposlenosti», a što je druga tačka dnevnog reda na zasjedanju Konferencije održane u Ženevi, i odlučivši tim predlozima dati oblik međunarodne konvencije, usvaja sledeću konvenciju, pod nazivom Konvencija o namještenju mornara iz 1920., koju ratifikuju članovi Međunarodne organizacije rada, skladno odredbama konstituta Međunarodne organizacije rada.

Članak 1.

U svrhu ove Konvencije, izraz **mornari** obuhvata sve osobe, izuzimajući oficire, zaposlene kao članove posade na brodovima, koje obavljaju pomorsku plovidbu.

Članak 2.

1. Nameštenje mornara ne može biti predmetom trgovine koju zbog materijalne zarade vrši bilo kakva osoba, društvo ili ustanova. Nikakva operacija nameštenja ne može izazvati od strane mornara bilo kog broda nagradu, posrednu ili neposrednu, bilo kojoj osobi, društvu ili ustanovi.
2. U svakoj zemlji zakon će propisati kaznene sankcije za svaku povredu odredbi ovog članka.

Članak 3.

1. Odstupajući od odredbi članka 2., svakoj osobi, društvu ili ustanovi koja je zbog materijalne zarade obavljala posao nameštenja može se dati privremena dozvola rad, po ovlašćenju vlade, uz uslov da njegove operacije budu podčinjene kontroli vlade, koja bi štitila prava svih zainteresovanih strana.
2. Svaka članica, ratifikujući ovu Konvenciju, obavezuje se da će preduzimati sve potrebne mere radi, što je mogućeg bržeg, ukidanja posredovanja u nameštenju mornara koje se vrši zbog materijalne zarade.

Članak 4.

1. Svaka članica, ratifikujući ovu Konvenciju, dužna je organizovati i održavati delotvoran i prikladan sistem javnih besplatnih ustanova za nameštenje mornara. Ovaj sistem biće organizovan i održavan:

- bilo od predstavničkih udruženja brodovlasnika i mornara koja bi radila zajednički pod kontrolom jedne centralne vlasti;
- bilo, kada ne postoji ovakvo udruženje, od same države.

2. Poslove ovih ustanova za nameštenje vodiće osobe koje imaju praktično pomorsko iskustvo.

3. Kada istovremeno postoje ustanove raznih tipova za nameštenje, biće preduzete mere kako bi se koordinirao njihov rad na nacionalnoj osnovi.

Članak 5.

Osnovaće se komiteti sastavljeni od jednakog broja predstavnika brodo vlasnika i mornara, koji će se konzultirati za sve što se odnosi na rad ovih ustanova. Vlasti svake zemlje mogu precizirati sve ostale dužnosti ovih komiteta, posebno izbor njihovog predsednika van njihovih članova, njihove podčinjenosti državnoj kontroli i prava primanja pomoći od osoba koje su zainteresovan za blagostanje mornara,

Članak 6.

U toku operacije za nameštenje, mornar mora sačuvati pravo izbora broda, a brodo vlasnik pravo izbora svoje posade.

Članak 7.

Ugovor o unajmljivanju mornara treba sadržavati sve potrebne garancije za zaštitu svih zainteresovanih strana; mornarima će biti pružena pomoć prilikom proučavanja ugovora pre i posle potpisivanja.

Članak 8.

Svaka članica, ratifikujući ovu Konvenciju, preduzimaće mere kako bi olakšice za nameštenje mornara, predviđene ovom Konvencijom, bile, ako je potrebno i putem javnih ustanova, na raspolaganju mornarima svih zemalja koje su ratifikovale ovu Konvenciju, pod rezervom da su uslovi rada približno isti.

Članak 9.

Svaka zemlja će sama odlučiti hoće li slične odredbe ove Konvencije usvojiti i za oficire zapovednika i oficire mehaničara.

Članak 10.

1. Svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju dužna je saopštiti Međunarodnoj kancelariji rada sve raspoložive informacije, statistike i drugo, koje se odnose na nezaposlenost mornara i funkcionisanja svojih ustanova za nameštenje mornara.

2. Međunarodna kancelarija rada će osigurati, u sporazumu s vladama i zainteresovanim organizacijama u svakoj zemlji, koordinaciju raznih nacionalnih organizacija za nameštenje mornara.

Članak 11.

1. Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja je ratifikovala ovu Konvenciju obvezuje se primijeniti je na one kolonije, posede ili protektorate koji ne upravljaju sami sobom potpuno nezavisno:

- a) osim gde odredbe ove Konvencije zbog lokalnih prilika nisu primenjive; ili
- b) pod uslovom da se izvrše određena prilagođavanja kako bi se njene odredbe uskladile s lokalnim uslovima.

2. Svaka članica je dužna notifikovati Međunarodnoj kancelariji rada svoju odluku za svaku od njenih kolonija, poseda ili protektorata koji ne upravljaju sami sobom potpuno nezavisno.

Članak 12.

Formalne ratifikacije ove Konvencije, po uslovima ranije određenim Konstitutom Međunarodne organizacije rada, saopštavaju se generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada.

Članak 13.

Čim ratifikacija dve članice Međunarodne organizacije rada bude registrovana u Sekretarijatu, generalni direktor Međunarodne kancelarije rada obavestiće o tome sve članice Međunarodne organizacije rada.

Članak 14.

Ova Konvencija stupa na snagu od dana kada je ovu notifikaciju izvršio glavni sekretar Međunarodne kancelarije rada; ona obavezuje samo one članice koje registruju svoju ratifikaciju kod Međunarodne kancelarije rada. Po tome, ova će Konvencija stupiti na snagu za svakog drugog člana onog dana kada ratifikacija ovog člana bude registrovana kod Međunarodne kancelarije rada.

Članak 15.

Pod rezervom odredbi članka 14., svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se primeniti njene odredbe najkasnije do 1. juna 1922. godine, i preduzeti takve mere koje su potrebne da bi one stupile na snagu.

Članak 16.

Svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, aktom koji dostavlja generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada radi registracije. Takav otkaz počinje delovati godinu dana nakon datuma kad je registrovan.

Članak 17.

Kada je potrebno, Upravno veće Međunarodne kancelarije rada podneće Opštoj skupštini izveštaje o primeni ove Konvencije i razmotriće potrebu uvrštavanja pitanja njene potpune ili delimične revizije na dnevni red Skupštine.

Članak 18.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su verodostojni,

